

Er bestaat geen 'light' geweld tegenover vrouwen. De verschillende vormen sluiten bij elkaar aan en doorkruisen elkaar soms. Ze maken allemaal deel uit van hetzelfde systeem van onderdrukking en moeten met dezelfde kracht te lijf gegaan worden.

Oproep: nationale feministische manifestatie tegen alle vormen van geweld op vrouwen, met inbegrip van familiaal geweld

Afspraak op 27 november a.s. aan de Kunstberg in Brussel

Aangezien geweld op vrouwen een structureel probleem is gelinkt aan gender en het vrouwen in een ondergeschikte positie houdt, moet de overheid er alles aan doen om de rechten van eenieder te beschermen. In het bijzonder die van vrouwen, opdat zij zowel binnens- als buitenshuis hun leven kunnen leiden zonder vrees voor geweld. De overheid moet alle vormen van discriminatie tegenover vrouwen veroordelen, alle nodige maatregelen nemen ter bescherming en preventie én bestraffend optreden (1).

De maatregelen moeten alle slachtoffers beschermen, ongeacht hun geslacht, gender, ras, kleur, taal, religie, politieke of andere opvattingen, origine, materieel bezit, afkomst, seksuele voorkeur, genderidentiteit, leeftijd, gezondheidstoestand, eventuele handicap, burgerlijke staat, statuut van migrant of vluchteling, enz. (2).

Leven op een manier die bescherming biedt tegen geweld en discriminatie, zowel thuis als buitenshuis, is een basisrecht van eenieder, in het bijzonder van meisjes en vrouwen. Helaas ligt geweld overal op de loer: binnen het gezin, op de werkvloer, op school, in de media, in openbare instellingen en op straat. Geweld op vrouwen komt op verschillende manieren tot uiting: sociaal, economisch, fysiek, seksueel, verbaal en psychisch.

Ondanks het feit dat er sedert 2006 een gemeenschappelijke definitie bestaat van partnergeweld die het structurele karakter ervan erkent als iets wat zich voordoet in de huiselijke omgeving, blijven het beleid en de voorgestelde maatregelen de link met gender negeren via een neutrale aanpak die het systeem van dominantie en seksistische stereotypes links laat liggen.

Nochtans heeft België in 2016 het Verdrag van Istanbul (d.i. het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld) geratificeerd samen met de verschillende strijdplannen op alle besluitvormingsniveaus tegen geweld op vrouwen gebaseerd op gender. De tekst van het verdrag vertrekt van het bestaan van geweld tegenover vrouwen gebaseerd op gender, t.t.z. elke vorm van geweld op een vrouw omdat ze een vrouw is of vormen van geweld waarvan vrouwen meer het slachtoffer zijn dan mannen (3).

Bijgevolg is een genderperspectief essentieel om de impact van dit type geweld te meten. Dit met het oog op een echt beleid van gelijkheid tussen mannen en vrouwen en empowerment van meisjes en vrouwen (4).

Het Verdrag van Istanbul is een instrument dat de Lidstaten helpt om maatregelen te nemen ter preventie en bescherming, om daders te vervolgen en om een geïntegreerd beleid te ontwikkelen met het oog op de strijd tegen geweld op vrouwen en tegen familiaal geweld (5).

Wij willen een globaal beleid in het voordeel van meisjes en vrouwen, personen met een handicap en mensen uit de LGBTQIA+-gemeenschap, vanuit een genderperspectief, inclusief en zonder enige discriminatie. Dit beleid moet zich uitgesproken richten op geweld. Zoniet blijft dit fenomeen onzichtbaar en komt er geen afdoend antwoord. De deur blijft dan open voor straffeloosheid.

Er bestaat geen 'light' geweld

De verschillende vormen van geweld tegenover vrouwen maken deel uit van hetzelfde dominantiesysteem: door er enkele te tolereren, krijgt het systeem legitimiteit en daarmee ook de andere vormen. Wij willen de uitroeiing van alle vormen van geweld, er rekening mee houdend dat ze allemaal met elkaar verbonden zijn, dat ze bij elkaar aansluiten, dat ze elkaar vaak doorkruisen en dus allemaal bestreden moeten worden (6).

Ondanks het feit dat er met de beste bedoelingen talrijke sociale maatregelen genomen werden, blijven die niet geschikt voor de partijen die er het meeste nood aan hebben, zoals de eenoudergezinnen, de gepensioneerden, de vrouwelijke slachtoffers van intrafamiliaal geweld, de vrouwen zonder papieren, de vrouwen die internationale bescherming vragen, de vrouwen die het slachtoffer zijn van economisch geweld en zo in armoede of in een precaire situatie terechtkomen. Een onveilige situatie en economische afhankelijkheid verhinderen vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld om te ontsnappen aan hun agressor. Hun autonomie wordt fragieler want ze leven van dag tot dag in angst en worden daarbij nog eens geconfronteerd met extreem hoge energieprijzen (gas en elektriciteit) binnen een ultraliberaal bezuinigingsbeleid. Dat terwijl economische onafhankelijkheid een onmiskenbare voorwaarde is voor geweldloosheid.

Seksisme is gelieerd met geweld op meisjes en vrouwen, in de zin dat het alledaagse seksisme deel uitmaakt van een continuüm van geweld. Dit continuüm creëert een klimaat van angst, van discriminatie, van exclusie en onveiligheid en laat slachtoffers in de kou, met beperkte kansen en vrijheden thuis en buitenshuis, simpelweg omdat ze vrouw zijn. Er is een tekort aan gespecialiseerde diensten voor slachtoffers van seksuele agressie en verkrachting. Slachtoffers beschikken niet systematisch en onafhankelijk over de mogelijkheid om een klacht neer te leggen en hebben ook niet allemaal de 'luxe' om een gynaecologisch onderzoek te laten uitvoeren dat bewijsmateriaal verzamelt met het oog op een latere juridische procedure (7).

Ook blijven we kampen, zowel in eigen land als in het buitenland, met een gebrek aan cijfermateriaal. Dit tekort zorgt ervoor dat geweld op vrouwen als iets banaals afgedaan wordt, dat het geminimaliseerd wordt, dat het getolereerd blijft, dat het zelfs onzichtbaar gemaakt wordt. Zo kan er verwarring gecreëerd worden tussen interpersoonlijke conflicten en gendergebonden geweld. De weinige cijfers waarover we wel beschikken bewijzen de omvang van het gendergebonden geweld op vrouwen. Het merendeel van de daders zijn mannen; zij plegen geweld om de macht en de controle te behouden (8).

Geweld op vrouwen komt niet uitsluitend voort uit daden van individuen of groepen. Het zit ook in de houding en de praktijken van instellingen die steunen op hun gezag en macht om weg te komen met stereotypen en discriminaties tegenover (groepen van) vrouwen. Institutioneel geweld dus dat voor slachtoffers het parcours van weerstand en heropbouw nog moeilijker maakt (9).

Wij pleiten daarom voor een aanpak van gendergebonden geweld en voor de strijd tegen alle vormen van geweld. Daders worden niet veroordeeld, aangezien klachten niet ernstig genomen of zonder gevolg geklasseerd worden. Zeer weinig dossiers eindigen met een effectieve veroordeling. De meeste daders genieten van een relatieve straffeloosheid (10).

Er is zeker vooruitgang geboekt, maar niet voldoende. Er werden bepaalde maatregelen genomen, maar die volstaan niet

Want achter symbolische verbeteringen die onze eisen lijken te steunen, zit een neerbuigend discours, een sluw verzet en de verbetenheid om een 'geneutraliseerde' lezing en behandeling van seksueel en intrafamiliaal geweld op te leggen. Alsof mannen en vrouwen er niet op verschillende wijze door geraakt worden. Terwijl feiten en cijfers hierover zeer duidelijk zijn. Dit kan leiden tot lacunes in de bescherming van en de steun aan vrouwen en bijdragen tot een hernieuwd slachtofferschap (11).

De organisatoren constateren dat geweld op vrouwen wel unaniem veroordeeld wordt, maar **dat het vooralsnog hoofdzakelijk bij woorden blijft**. Daarom spreken ze de **collectieve verantwoordelijkheid aan opdat de strijd tegen dit geweld niet enkel op de schouders van vrouwen komt te liggen**. Het is tijd dat de mannen en de overheid de maat nemen van hun rol in dit geweld en dat ze als gevolg daarvan actief bijdragen aan de strijd ertegen.

Het beleid moet beseffen dat de structurele ongelijkheid tussen de seksen zowel de oorzaak als het gevolg is van gendergebonden geweld tegenover vrouwen.

Wij vrouwen aanvaarden niet dat een systeem van dominantie en discriminatie onzichtbaar gemaakt wordt en dat de verantwoordelijkheid bij het individu gelegd wordt.

Migrantenvrouwen en vluchtelingen

Ons land moet álle slachtoffers van geweld beschermen, ook diegenen met een precair verblijfsstatuut en zonder inkomen, welke ook hun nationaliteit of statuut. De asielpcedure, de opvang, de motieven voor vervolging en de ondersteunende diensten moeten rekening houden met de specifieke behoeften van vrouwelijke slachtoffers van geweld en met de kwetsbaarheden van alleenstaande vrouwen met kinderen (12).

Men moet dus een genderperspectief in acht nemen, zeker bij die meisjes en vrouwen die te maken kunnen krijgen met meervoudige en intersectionele discriminatie en die geconfronteerd worden met seksisme gecombineerd met ander haatdragend en schadelijk gedrag. Het gaat vooral om vrouwen binnen een gewelddadige relatie, die slachtoffer zijn van uitbuiting en seksueel geweld of van andere vormen van gendergebonden geweld.

Wij vragen daarom de veroordeling van alle vormen van geweld tegenover vrouwen als deel van een geweldcontinuüm op vrouwen, enkel en alleen omdat ze vrouw zijn.

Dit moet gebeuren via de concretisering van internationale engagementen, zoals de ratificering van het Verdrag van Istanbul door ons land in 2016 en de uitwerking van het ILO-verdrag om een einde te stellen aan intimidatie en geweld op de werkvloer. Maar om autonomie en veiligheid te garanderen aan vrouwen met of zonder papieren, met of zonder job, ongeacht hun origine, leeftijd of seksuele voorkeur, moeten we het roer radicaal omgooien en moeten we ons keren tegen het bezuinigingsbeleid (prijsverhogingen), tegen het racisme en het seksisme. Allemaal concepten die de fundamentele rechten van een meerderheid van de bevolking nog meer op de helling zetten. Wij willen **vrede, geen oorlog**. We willen ook een transitie naar een socialer, rechtvaardiger en menselijker energetisch model, dit vanuit een genderperspectief.

Op nationaal niveau is er het laatste NAP Geweld 2020-2024. Op vrijdag 29 oktober ll. aanvaardde de regering een tekst over femi(ni)cide, die bescherming voor slachtoffers van geweld voorziet en nieuwe gevallen probeert te voorkomen. Wat er ook van zij, we blijven waakzaam en behouden onze specifieke eisen. We wachten met ongeduld op de effectieve toepassing ervan.

Nochtans dringt de tijd want ons land moet vóór 15 december 2023 gevolg geven aan de 11 meest dringende aanbevelingen van de Raad van Europa met het oog op een goede implementatie van het Verdrag van Istanbul.

Iedere dag riskeren vrouwen hun leven of maken ze de gevolgen mee van geweld, gevolgen voor hun gezondheid, hun economische autonomie, hun gezin, hun mobiliteit...

Femi(ni)cide in België: 151 vrouwen vermoord op vijf jaar tijd, plus 19 in 2022. Andere namen en plaatsen, maar de situatie van de vrouwen bleef dezelfde. Dit moet stoppen!

Daarom roepen wij, het Nationaal Platform **MIRABAL BELGIE**, op tot mobilisatie om onze vastberadenheid te tonen, alsook onze solidariteit met de slachtoffers en om de overheid te bewegen tot een sterk standpunt vergezeld van de nodige budgetten (13).

Laten we ons ook hier aansluiten bij de wereldwijd groeiende beweging die geweld op vrouwen aanklaagt: in de Verenigde Staten, in Latijns-Amerika (Ni una menos), in Italië (Non una di meno), in Iran, in België (Balance ton bar), enz.

**We komen daarom samen op zondag 27 november a.s.,
vanaf 13u aan de Kunstberg.
Via het Poelaertplein stappen we in lus terug.**

De Kunstberg bevindt zich naast het Centraal Station

**Vrouwen en mannen, wees erbij op de grote nationale manifestatie van
MIRABAL BELGIUM**

Praktische info

FACEBOOK: <https://www.facebook.com/profile.php?id=100084523074662>

INSTAGRAM: https://www.instagram.com/invites/contact/?i=iiig5zogs39h&utm_content=pqowenl

WEBSITE: [https://wordpress.com/home/mirabalbelgium.w\)ordpress.com](https://wordpress.com/home/mirabalbelgium.w)ordpress.com)

HASHTAG: #StopGeweldTegenVrouwen #MirabalBelgium #StopViolencesFaitesAuxFemmes
#25novembre #25november

U kunt deze oproep in naam van uw organisatie steunen via mirabalbelgiumo@gmail.com en/of mirabalbelgium@mirabalbelgium.org.

Zo verbindt u zich ertoe om breed te mobiliseren (erover praten in uw omgeving, erover communiceren via websites en sociale media, vervoer organiseren vanuit uw streek) en, in de mate van het mogelijke, deel te nemen aan de voorbereidingen via onze volgende vergadering. De macht van het getal zal onze boodschap en onze eisen versterken.

Ondertekenende organisaties

Gams Belgique (groep die strijdt tegen genitale verminking)

Vie Féminine

CFFB: Conseil des Femmes Francophones de Belgique (Franstalige Vrouwenraad)

SIEMPRE asbl

Vrouwenraad vzw

Comite Internacional Péruano CIP-ASBL

Soralia

SOFELIA

Marianne

Chaska asbl

...

Meer info via: www.mirabalbelgium.org – mirabalbelgiumo@gmail.com

(1) Chapitre I – Buts, définitions, égalité et non-discrimination, obligations générales Article 1 – Buts de la Convention d'Istanbul <http://www.coe.int/fr/web/istanbul-...>

(2) Article 4 – Droits fondamentaux, égalité et non-discrimination

(3) Convention d'Istanbul- Article 3 – Définitions <http://www.coe.int/fr/web/istanbul-...>

(4) Article 6 – Politiques sensibles au genre Convention d'Istanbul I. GREVIO -Buts, définitions, égalité et non-discrimination, obligations générales A. Principes généraux de la convention page 13

(5) <http://www.coe.int/fr/web/istanbul-...>

(6) C. Définitions (article 3) Convention d'Istanbul - Grevio pag.16-Art. 1

(7) Grevio PARAGRAPHE 125, 131, 132, ET 136

www.amnesty.be/campagne/droits-femmes/viol/stop-violences-sexuelles

(8) <http://stopfemicide.blogspot.com/>

Paragraphe 54 : Le GREVIO exhorte les autorités belges à franchir un cap dans l'amélioration des données disponibles relatives aux violences couvertes par la Convention d'Istanbul, et de leur collecte

(9) Grevio paragraphe 12-reconnaître le lien systémique entre la violence à l'encontre des femmes et une organisation historique de la société fondée sur la domination et la discrimination des femmes par les hommes, qui défavorise encore aujourd'hui encore de manière disproportionnée les femmes

(10) <https://www.amnesty.be/campagne/droits-femmes/viol/stop-violences-sexuelles>

<https://www.alterechos.be/circulaire-tolerance-zero-contre-les-violences-conjugales-un-bulletin-mitige/>

(11) GREVIO PAG.15 En Belgique, la neutralité du point de vue du genre de lois, de circulaires ou de plans d'action se prolonge, voire est aggravée par une tendance à mettre sur le même plan symétrique les femmes et les hommes parmi les personnes victimes et auteurs des violences couvertes par la convention

Grevio paragraphe 21. L'intégration d'une approche intégrant les discriminations multiples et à en renforcer la traduction pratique par, ...

Le GREVIO Art. 225 encourage vivement les autorités belges à prendre des mesures répondant au problème de la pénurie de places dans les centres d'accueil. Art. 226 et Art. 227 <https://www.coe.int/fr/web/istanbul-convention/-/grevio-publishes-its-first-baseline-report-on-belgium>

(13) Le GREVIO 39. Encourage vivement les autorités belges à *renforcer* la reconnaissance et le soutien à l'expertise spécialisée des associations de femmes et aux services spécialisés, expertise avec laquelle il convient de compter à chaque étape de la politique et à tous

(12) VII. Migration et asile Pag. 75

Les niveaux ; faciliter le travail des associations de femmes par un accès à des financements à la hauteur des besoins et par l'élargissement de l'usage de financements structurels et pluriannuels

(14) <https://www.rtf.be/article/un-dernier-femicide-rappelle-l-urgence-de-legiferer-en-belgique-le-projet-de-loi-approuve-vendredi-est-un-soulagement-declare-sarah-schlitz-11095113>